

Forfatter: Stub, Ambrosius

Titel: Udrag fra Digte

Citation: Stub, Ambrosius: "Digte", i Stub, Ambrosius: *Digte*, Rosenkilde og Bagger, 1972, s. 20.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stub01val-shoot-idm140613725683120/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Digte

han i Foraarsarien »Den kiedsom Vinter gik sin gang«, hvor han med skønnere Ord end nogen anden dansk Digter skildrer det lyse danske Foraar, og – med yndefuld Rokokostaffage – det danske Ø-Landskab, og som man maa antage er skrevet paa Taasinge under Stubs første Periode hos Juel, da han endnu havde lyse Forhaabninger om en bedre Fremtid:

Gud kommer vist min Tarv ihu
Endnu
Han Rammer nok den rette Tiid
Da Himlen den skal blive bliid;
Jeg tør maaskee
Vel faa at see
Min Vinter blive til en Vaar
I Aar.

Fra samme Periode er ogsaa Digtet »Haab ikkuns! Haab kuns! bekymrede Hierte«, der er Oversættelse af et tysk Digt hos Sperontes (Scholze): Singende Muse an der Pleisse (1736), som Stub maa antages at have stiftet Bekendtskab med paa Valdemarsslot. Det anbringes af Barfod blandt de religiøse Digte (i hans to sidste Udgaver er det flyttet til »Oversættelser«), men der er intet religiøst deri. Digtet udtrykker ligesom de to nævnte Digte »Er mit Hiem end ey saa nær« og Foraarsarien hans Forhaabninger om en lysere Fremtid.

Blandt andre Digte, der er blevet til i denne Periode paa Taasinge, er det førnævnte Digt i Anledning af Løvenørns Bisættelse 12. Marts 1740. Følgeskrivelsen er dateret Taasinge 16. Marts 1740.¹

Fra samme Aar er det store smukke Sørgedigt over Christian Stockfleths første Hustru Adolphine Christine Rostgaard, Datter af den ovenfor nævnte Frederik Rostgaard, som Stockfleth havde

¹ Se Tillæg I.